

РЕШЕНИЕ

№ 5204

гр. София, 08.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3679** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение № 4404/14.04.2020 г., постановено по адм. дело № 77112018 г., ВАС/II о. отменя решение № 6851/2011.2017 г., адм. д. 5276/17 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на низовия съд.

Производството е образувано по жалба на сдружение „Спортен Клуб – МО-Ц.-С.-В.“ срещу Заповед № РД-15-034/16.02.2017г. на областния управител на област С.. С оспорваната заповед е наредено на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДС от Сдружение „Спортен Клуб - МО-Ц.-С.-В.“ е иззет недвижим имот, а именно част от първия етаж на сграда № 2 с идентификатор 68134.4081.513.2 представляваща лекоатлетическа писта в двуетажна сграда описана в заповедта, поради това, че го държи без правно основание, определен е срок за доброволно изпълнение и е насрочено принудително изпълнение, в случай че заповедта не бъде изпълнена доброволно. Жалбоподателят развива оплакване, че оспорваната заповед е незаконосъобразна и издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Претендира разноски.

Ответник по оспорването, областен управител на област С., чрез процесуален представител оспорва жалбата, както и прави възражение за прекомерност на претендираните разноски, в частта за адвокатско възнаграждение.

Представляващ заинтересованата страна М-во на младежта и спорта оспорва основателността на жалбата и възражава прекомерност на разноските.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото, представени, в това производство в съответствие с указанията на ВАС, прие следното.

Не е спорно, че жалбоподателя, е ползвал и е ползвател на описания в оспорваната заповед имот. Към датата на издаване на оспорваната заповед, за имота е бил издаван АПДС 07913/2012 на министерство на физическото възпитание и спорта. Имотът, предмет на заповедта е описан без каквито и да било индивидуализиращи го характеристики, обстоятелство, което е видно без да са необходими специални знания. В описателната част на оспорваната заповед няма и това е установено и от приложения АПДС 0793/2012 г. на областен управител на област С., няма индивидуализиращи белези – граници, площ, описание – брой помещения; сочи се обща площ на сграда, без да се знае каква е тази на „част от първи етаж на сграда № 2“. За този състав на съда, това е достатъчно основание да се приеме, че заповедта е незаконосъобразна, при липсата на конкретизация на имота. В съответствие с указанията на ВАС, по делото е назначена СТЕ, заключението на която не се оспорва от страните. В констативната част, а и в съдебно заседание, експертът твърди, което е така, че индивидуализация на имота, предмет на изземване е установена по разменяна кореспонденция между 3. страна и ответника, но не и при индивидуализация на имота в оспорваната заповед.

Отношенията между заинтересована страна – М. и трето неучастващо лице в спора Сдружение "СПОРТЕН КЛУБ ПО ДЖУДО, БОРБА, Д. ДЖУЦУ, СУМО И ДРУГИ ВИДОВЕ БОЙНИ СПОРТОВЕ - Ц. С." са уредени с договор за наем от 23-00-118/2016 г. Като основание за сключване на договора е посочена заповед № РД-09-560 от 27.10.2016 г., издадена от министъра на младежта и спорта. Същата заповед се посочва и в оспорваната в това производство заповед № РД-15-034/16.02.2017г. на областния управител на област С..

Заповед № РД-09-560 от 27.10.2016 г., издадена от министъра на младежта и спорта, към момента на издаване на оспорваната заповед е била предмет на съдебен контрол пред ВАС. Следва извод, че невлязъл в сила административен акт не е годно основание, да се приеме, че жалбоподателя ползва имот на несъществуващо правно основание, което да е обоснован извод за издаването на заповедта по чл. 80, ал. 1 от ЗДС. На по силно основание заповед № РД-09-560 от 27.10.2016 г., издадена от министъра на младежта и спорта е отменена, с окончателно съдебно решение на ВАС - решение № 10431 от 07.08.2018 г. по адм. д. № 14740/2017 г., 5 чл. с-в на ВАС. Тези обстоятелства се ценят косвено по причина, че с отменената заповед е определен за наемател конкуриращ жалбоподателя кандидат в проведена процедура от М. за отдаване под наем на спортни имоти, собственост на държавата. В обявената процедура по определяне на наемател на имот, държавна собственост, предоставен на М., жалбоподателят е бил отстранен, при установени от ВАС процедурни нарушения, заради което е и отменената заповед № РД-09-560 от 27.10.2016 г., издадена от министъра на младежта и спорта.

В хода на проведената съдебна процедура по оспорване на заповед № РД-15-034/16.02.2017 г. на областния управител на област С., жалбоподателят не е представил доказателства, опровергаващи основанието на тази заповед. Безспорно е изразеното намерение за ползване на обекта, но това не е основание, на което да ползва имот, бивша държавна собственост.

Безспорно е, че към дата на издаване на заповедта, спорния имот, дори некоректно описан, но установен, в настоящото производство е част от имот, предоставен на М. (МФВС), за което е издаден и АЧДС 10028/13.11.2018 г. (приложен към заключението на СТЕ), в изпълнение на чл. 6 от Р. 662/2018 г., представено по делото. С този АЧДС

ПИ 68134.4081.5013, както и сградите в този ПИ с идентификатор 1, 2 3, 4, 6 и 7 са предоставени на М.. В самото Р. 662/13.09.2018 г. конкретно изброени имоти, между които и този, предмет на спора, като част от имот с идентификатор 68134.4081.5013.2 са апортирани в капитала на [фирма]. Съгласно текста ан Р. 662/14.09.2018 т. 1, МС отнема поради отпаднала нужда от М. правото на управление на много имоти, държавна собственост, предназначени изключително за спортни нужди. ПИ 68134.4081.5013, заедно с намиращите се там сгради със самостоятелни идентификатори са вписани в капитала на дружеството. Това обстоятелство е вписано в ТР, което води до извод, че решението на МС е изпълнено, противно на твърдение на представляващия ответника. От това следва: спорния имот, като част от имот с идентификатор 68134.4081.5013.2 и частна държавна собственост, предаден в разпореждане на търговско дружество с държавно участие и собственост на М., като държавна институция.

Спорният въпрос е подлежи ли на изземване от жалбоподателя този имот, който е включен в капитала на търговско дружество с държавно участие със собственик М., при безспорни и неспорими новонастъпили факти в периода 2019, 2020 г., признати от касационен състав и за което са дадени указания за преценката им в това производство. В подкрепа на това са представени и приети договори за наем, отнасящи се до установения и описан в оспорваната заповед имот – договори №№ 21/13.09.2019 и 03/06.04.2020 г. и двата договора са с наемодател [фирма] и жалбоподателя с уговорен срок до провеждане на тръжна процедура по реда на чл. 14, 15, 16 и сл. от отменен ПРАВИЛНИК за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала, отм. ДВ40/20., но не по късно от 31.12.2020 г. Следователно, независимо от проведената през 2017 г. процедура по изземване на имота на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДС, заинтересованата страна М., като собственик на [фирма], в капитала на което е включен спорния имот, макар и чрез търговското дружество създава правно основание, на което жалбоподателя държи имота.

Съобразно указанията на ВАС, съдът е длъжен да изпълни указания за това налице ли е промяна в титулярството на правата върху имота, вкл. като приобщи към доказателствения материал цитираните в договора за наем актове на Министерския съвет и на министъра на младежта и спорта и обсъди наличието на правно основание за държането на имота и компетентността на областния управител да разпорежи изземването му в зависимост от новите фактически установявания.

По първото указание – налице е промяна в титулярството, независимо, че М. е собственик на капитала на ССИ ЕАД, спорния имот, като част от имот е включен в капитала на търговското дружество. Търговското дружество е самостоятелен правен субект с държавно участие, вписано в ТР съобразно изискванията на ТЗ. М. може да взема решения по управлението на капитала, но решение по това, как се управляват имоти на дружеството се взема от управителен орган на самото дружество. Търговското дружество е равнопоставена страна в създадени облигационни отношения с жалбоподателя и е обвързано от условията на договора. Заповедта на областен управител от 2017 г. не може да засегне интересите на страна по наемен договор, сключен от страните по договора, и при обвързващата сила на договора, единствено за тези две страни. Единствен извод, но за този съдебен състав, че оспорваната заповед подлежи на отмяна, като издадена на отпаднало основание. В хода на административното производство, което не е приключило и сега (няма данни

за приключила тръжна процедура по определяне наемател): 1. Отменена е заповед на М., с която спорния имот, владян от жалбоподателя е бил предоставен на трето лице; 2. На основание акт на МС, спорния имот при неприключила процедура по изземването му е предоставен на трето лице, което е сключило договор за наем с жалбоподателя, при договорени между страните условия, но правопораждащия права и задължения административен акт, заповед № РД-09-560 от 27.10.2016 г., издадена от министъра на младежта и спорта е отменен; 3. С отмяна на заповедта за изземване не се постига никакъв резултат, при противопоставим договор за наем, сключен между жалбоподателя и търговско дружество с държавно участие, на което е предоставено стопанисването на имота.

Съдът намира, че оспорваната заповед следва да се отмени, предвид новите факти, за които и ВАС взема отношение в отменителното решение. Под нови факти от значение за делото следва да се разбират факти от действителността, които имат спрямо спорното правоотношение значение на юридически или доказателствени. Сключените наемни договори, изпълнен и приведен в действие акт на МС, при неприключила процедура по оспорване на заповед Заповед № РД-15-034/16.02.2017 г. на областния управител на област С., дори да са след издаване на административния акт са от пряко значение, към отпадналото основание за издаването на такава заповед, а не на последно място и формалната неустановимост на предмета на заповедта са основани за отмяната ѝ.

Съдът намира, че следва да бъде уважено възражението за прекомерност на размера на адв. хонорар, претендиран като разноски и които се дължат на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. Правната сложност на спора, при ценените от съда факти не е висока, като съдът намира, че в тази част претендираните разноски следва да се редуцират до 600 лева, за адвокатско възнаграждение.

В тежест на ответника се поставя разноски, в размер на 1240 лева, като съдът се съобрази с прекомерност на адвокатското възнаграждение и платен депозит за вещо лице – 640 лева.

По тези съображения, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ Заповед № РД-15-034/16.02.2017 г. на областния управител на област С..

ОСЪЖДА областен управител на област С. да заплати на Сдружение „Спортен Клуб - МО-Ц.-С.-В.“ ЕФН 21950116039 сумата 1240 (хиляда двеста и четиридесет) лева, разноски в настоящото производство.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението пред ВАС.

Съдия